

Кулікова Катерина, Підкова Анастасія

ТЕНДЕНЦІЯ ВИНИКНЕННЯ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ 2-ГО ТИПУ НА ФОНІ ГІПОФУНКЦІЇ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ: ВПЛИВ ТИРЕОЇДНОГО ОЖИРІННЯ

Кафедра внутрішньої медицини № 3 (Україна, м.Харків)

Науковий керівник - к.м.н. Огнєва О.В.

Харківський національний медичний університет
м. Харків, Україна

Мета дослідження: визначити частоту поєданого перебігу цукрового діабету 2 типу (ЦД 2) та дисфункції щитоподібної залози (ЩЗ), розповсюдженість розвитку ЦД 2 типу у хворих з тиреоїдним ожирінням.

Актуальність: ЦД і хвороби ЩЗ - це найпоширеніші захворювання в структурі ендокринології, які ще й нерідко поєднуються один з одним. Згідно з «Роттердамським дослідженням»: у пацієнтів зі зниженою функцією ЩЗ підвищується ризик розвитку ЦД 2 на 13%. Оскільки гіпотиреоз асоційований з уповільненням обміну речовин - це сприяє виникненню надлишкової маси тіла. Ожиріння - один з чинників β -клітинної ліпотоксичності, що призводить до ендокринної дисфункції підшлункової залози.

Матеріали і методи: в ендокринологічному відділенні ОКЛ м. Харкова було проведено анкетування 45 хворих переважно середнього віку із ЦД 2, проведена робота з історіями хвороби цієї групи пацієнтів, проведено статистичний аналіз даних.

Результати: У 80% опитаних хворих спостерігалось поєднання перебігу ЦД 2 та патології ЩЗ (з них хворі з гіпотиреоз 53,3%). У 96% хворих з гіпотиреозом ЦД 2 розвинувся після діагностування гіпофункції ЩЗ. У 67% хворих зустрічалось ожиріння. При цьому у 22 хворих ожиріння виникло на тлі гіпотиреозу, що становить 73,3% від усіх хворих з ожирінням.

Висновки: відзначено високу частоту поєднання перебігу ЦД 2 та патології ЩЗ (80%), що більше ніж в половині випадків була у виді гіпофункції ЩЗ. Гіпотиреоз - чинник розвитку тиреоїдного ожиріння (73,3%), що узгоджується з літературними даними про тиреоїдне ожиріння як про стан, що є фактором ризику для розвитку інсулінорезистентності, а, в подальшому, і ЦД 2 типу.